dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (Úř. věst. L 292, s. 5) — Dovoz paliva osvobozeného od cla a DPH v běžných nádržích pozemních motorových vozidel — Obchodní společnost, která nechala natankovat dieselové palivo do běžných nádrží svých lokomotiv ve třetím státě — Pojem „pozemní motorová vozidla“

Výrok

Článek 112 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 918/83 ze dne 28. března 1983 o systému Společenství pro osvobození od cla, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 1315/88 ze dne 3. května 1988, čl. 107 odst. 1 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 1186/2009 ze dne 16. listopadu 2009 o systému Společenství pro osvobození od cla, čl. 82 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 83/181/EHS ze dne 28. března 1983, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 14 odst. 1 písm. d) směrnice 77/388/EHS, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu, ve znění směrnice Rady 88/331/EHS ze dne 13. června 1988, a čl. 84 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2009/132/ES ze dne 19. října 2009, kterou se vymezuje oblast působnosti čl. 143 písm. b) a c) směrnice 2006/112/ES, pokud se jedná o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu, je třeba vykládat tak, že se na lokomotivy nevztahují.

[1] Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 19. července 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Ainārs Rēdlihs v. Valsts ieņēmumu dienests

(Věc C-263/11) [1]

(„Šestá směrnice o DPH — Směrnice 2006/112/ES — Pojem „ekonomická činnost“ — Dodávky dřeva za účelem kompenzace škod způsobených bouří — Režim přenesení daňové povinnosti — Neexistence zápisu do registru osob povinných k dani — Pokuta — Zásada proporcionality“)

(2012/C 295/21)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ainārs Rēdlihs

Žalovaná: Valsts ieņēmumu dienests

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 4 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) a článku 9 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Pojmy „osoba povinná k dani“ a „ekonomická činnost“ — Dodávky dřeva uskutečněné fyzickou osobou, která je vlastníkem lesa určeného k jeho soukromým potřebám, za účelem kompenzace škod způsobených bouří — Soulad vnitrostátního opatření, které za neexistenci zápisu do registru osob povinných k dani z přidané hodnoty ukládá pokutu ve výši daně obvykle splatné na základě hodnoty dodaného zboží, přestože dotyčná osoba by nemusela odvádět daň, i kdyby se do uvedeného registru zapsala, se zásadou proporcionality

Výrok

1) *Článek 9 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2006/138/ES ze dne 19. prosince 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že dodávky dřeva uskutečněné fyzickou osobou za účelem kompenzace následků způsobených vyšší mocí spadají do rámce využívání hmotného majetku, které je třeba kvalifikovat jako „ekonomickou činnost“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud jsou uvedené dodávky prováděny za účelem získávání z nich pravidelného příjmu. Je na vnitrostátním soudu, aby posoudil všechny okolnosti projednávaného případu, aby tak určil, zda je využívání takového hmotného majetku, jako je les, vykonáváno za účelem získávání z něj pravidelného příjmu.*

2) *Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že není vyloučeno, že pravidlo vnitrostátního práva, které umožňuje uložit pokutu ve výši obvyklé sazby daně z přidané hodnoty uplatnitelné na základě hodnoty zboží, které bylo předmětem uskutečněných dodávek, jednotlivci, který nesplnil svoji povinnost nechat se zapsat do registru osob povinných k dani z přidané hodnoty a který nebyl povinen odvést tuto daň, je v rozporu se zásadou proporcionality. Je na vnitrostátním soudu, aby ověřil, zda výše sankce nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení cílů spočívajících v zajištění správného výběru daně a předcházení daňovým únikům, a to s ohledem na okolnosti projednávané věci, zejména konkrétní částku, která byla uložena, a případnou existenci daňového úniku nebo obcházení použitelných právních předpisů přičitatelných osobě povinné k dani, jejíž nezapsání se je sankcionováno.*

[1] Úř. věst. C 226, 30.7.2011.